

Efter direktivets artikel 3, stk. 1, litra b, kan en udsendelsesafgørelse endvidere fuldbyrdes af et andet Schengenland, når udlændingen er omfattet af en afgørelse om udsendelse på grund af manglende overholdelse af de nationale bestemmelser om udlændinges indrejse og ophold.

Det foreslås derfor i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., at udsendelse efter bestemmelsen alene kan ske, hvis den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter bestemmelserne i udlændingelovens kapitel 4.

Der vil således kunne ske udsendelse efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt., hvis den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24 om udvisning ved dom for strafbart forhold.

Der vil endvidere kunne ske udsendelse efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt., hvis den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 om udvisning af hensyn til statens sikkerhed eller efter udlændingelovens § 25 a om udvisning på baggrund af begået kriminalitet eller af andre ordensmæssige hensyn, herunder hensyn til den offentlige orden og sikkerheds- eller sundhedsmæssige hensyn.

Det er – i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, litra a – præciseret i § 27 b, stk. 1, 2. pkt., at der i tilfælde, hvor en afgørelse om udsendelse er truffet på baggrund af et strafbart forhold, alene kan ske udsendelse efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt., hvis den pågældende udlænding er dømt for en lovovertrædelse, der i det pågældende land kan medføre straf af mindst 1 års fængsel. Dette gælder i forhold til alle udsendelsesafgørelser, der er truffet på baggrund af et strafbart forhold, uanset om de omstændigheder, der ligger til grund for afgørelsen, her i landet kunne medføre udvisning ved dom efter udlændingelovens §§ 22-24 eller administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1.

Der vil endelig kunne ske udsendelse efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt., hvis den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 b om udvisning på grund af ulovligt ophold.

Det forudsættes, at der i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af, hvorvidt den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland vedrørende udlændingen, er truffet på baggrund af

omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens kapitel 4.

Inden der træffes afgørelse om udsendelse efter den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., skal det i overensstemmelse med direktivets artikel 6, stk. 3, undersøges, om nationale bestemmelser eller internationale forpligtelser er til hinder for fuldbyrdelsen af afgørelsen om udsendelse af den pågældende udlænding. Efter direktivets artikel 3, stk. 2, gennemfører medlemsstaterne endvidere direktivet under hensyn til beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., at udsendelse alene kan ske i overensstemmelse med udlændingelovens § 31.

Der kan endvidere ikke træffes afgørelse om udsendelse efter § 27 b, stk. 1, hvis udsendelsen i øvrigt vil stride imod Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 8, jf. herved direktivets præambel.

Den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, finder ikke anvendelse på udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet, jf. § 27 b, stk. 2, nr. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at udlændingemyndighederne – hvis der findes grundlag herfor – kan inddrage den pågældendes opholdstilladelse efter reglerne i udlændingelovens § 19, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 3. Hvis opholdstilladelsen inddrages, påhviler det udlændingen at udrejse af landet i medfør af udlændingelovens § 30. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, finder endvidere – i overensstemmelse med direktivets artikel 2, litra a – ikke anvendelse på udlændinge, der er statsborgere i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, jf. den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 2, nr. 2.

Endelig finder den foreslåede bestemmelse – i overensstemmelse med direktivets artikel 1, stk. 3 – ikke anvendelse for familiemedlemmer til EU-statsborgere, der har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed, jf. den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 2, nr. 3. Ved familiemedlemmer forstås de familiemedlemmer, som efter de til enhver tid gældende EU-regler kan opnå opholdsret i et EU-land på grundlag af den familiemæssige tilknytning til en EU-statsborger, der gør brug af sin ret til fri bevægelighed efter EU-reglerne herom, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 4.

Det er forudsat, at de foreslåede bestemmelser ikke gælder for asylansøgere. Det følger således af direktivets artikel 3, stk. 3, at bestemmelserne i Dublin-kon-